

[Jørgen Jensen]

kendsgerninger, som lå fra bistandskontorerne. Jeg erindrer fra dengang, at socialdemokratiet sagde til os: det var ikke meget om beskæftigelse. Nej, for det drejede debatten sig heller ikke om.

Jeg vil godt sige, at hvor tit vi skal have beskæftigelsesdebat, afhænger af, hvor længe vi skal have arbejdsløshed. Det er fortsat sådan, at de fleste her erkender, at det er det største problem, vi har herhjemme, og vi mener egentlig, at det burde diskuteres igen og igen. Jeg er meget enig med arbejdsministeren i, at vi kunne måske også finde en anden form at diskutere, så var der mere saglighed bagved. Jeg sagde også udtrykkelig i mit indlæg, at baggrunden for, at vi rejste en debat, ikke var, at vi havde store forventninger til, at SV-regeringen ville gøre noget effektivt for at ændre holdning, men den kendsgerning, at statsministeren selv indbød til, at partierne kunne komme med nogle ideer og tanker. Derfor sagde vi: så er vi også forpligtet til det. Men det var altså ikke rigtigt, det, hr. Kjeld Olesen bragte frem.

Så vil jeg godt sige, at når jeg nævnte noget om kvindearbejdsløsheden, så var det absolut ikke, fordi det alene var det problem, vi mente vi skulle diskutere, men så var det for at angribe den fortsatte hetz, der er imod de arbejdsløse, fordi man fortsat nedvurderer arbejdsløsheden. Det er jo også sket her under debatten.

Man rejser tvivl om, hvorvidt der er 200.000 eller 175.000. Derfor nævnte jeg, at der var visse ting, man i hvert fald ikke kunne komme uden om. Det var, at vi havde langtidsledige, at vi havde en ungdomsledighed – jeg sagde 75.000, det kan være 65.000, det kan vi diskutere. Jeg sagde endvidere, at vi har en kvindearbejdsløshed. Det var for at nævne de håndgribelige ting, som man ikke kunne komme uden om.

Jeg vil godt sige om det, der har været fremme om de 40.000 husmødre, som gik hjemme, at jeg prøvede på at nævne nogle tal før. Jeg vil godt tage nogle flere. Vi har en arbejdsstyrkeundersøgelse fra den 19. april 1978, det er den sidste, som siger noget om, hvem det er af kvinderne, der er arbejdsløse. Jeg nævnte indledningsvis, at den største procentvise arbejdsløshed blandt kvinderne ligger hos kvinder mellem 20 og 24 år. Jeg tror ikke, at det er dem, som der var én der sagde heroppefra, der er oppe i alderen, der

vil ud og have arbejde, selv om der ikke er noget arbejde til dem. Jeg tror ikke, det er dem. Arbejdsløsheden ligger fra 20 til 24 år. Det er mennesker, som har brug for arbejde, som også har krav på at få arbejde.

Hvis vi så tager den gruppe, hvor der eventuelt kunne være hjemmegående husmødre, fra 30 til 59 år, er det den, som har den laveste arbejdsløshedsprocent, nemlig 7,1. Der er i alt i den gruppe 42.000 arbejdsløse. Skulle der imellem dem være 40.000, som er hjemmegående husmødre, så var der altså kun 2.000 tilbage, som reelt var arbejdsløse.

Det er en grov måde at tale om arbejdsløshedsproblemer på, og dér må jeg altså desværre sige, at jeg synes, at også regeringen og socialdemokratiet gør sig skyldige i det, når man selv går lidt ind på de ideer.

Ja, tiden render, men jeg synes, det var nødvendigt at tage fat på det.

Så lige til spørgsmålet om vores beskæftigelsesforslag. Jeg understregede før, at arbejdsministeren selv i sin tale sagde, at der var muligheder, og han pegede egentlig på de samme områder som kommunisterne. Det, vi har gjort, er bare ikke at lade det blive ved mulighederne. Vi har sagt helt konkret: kan der gøres dette og dette? Det er det, vi har gjort.

Og så er det da rigtigt, at det ikke gavner kvindearbejdsløsheden.

Jeg vil godt sige om mobiliteten, at den er langt større, for det er jo en kendsgerning, at vi med hensyn til byggeriet har set, at det er brugt som regulator for beskæftigelsen igennem mange år. Det er en kendsgerning, at når der er faldende beskæftigelse i byggeriet, så går de ind i industrien og arbejder, og omvendt. En stor del af bygningsarbejderne er ufaglærte arbejdere, så der er rigelig mulighed for at gøre det her.

Må jeg så til hr. Kjeld Olesen sige: ja, hvornår har kommunisterne været med? Vi har som sagt rejst debatter om arbejdsløshed. Vi har også fremlagt programmer for at afskaffe arbejdsløsheden. Men hvad var det så for områder, hr. Kjeld Olesen pegede på? Efterløn – og der er talt meget om, at det skulle give flere i arbejde. Det skaber ikke én eneste arbejdsplads. Der kan måske være tale om en omplacering af arbejdet. Vi har peget på, at der er en række negative virkninger ved ordningen. Vi sagde også, at der havde